

Stan 8.02.2006

Niniejsze zalecenia powinny pomóc pilotom dobrać klasę paralotni do własnych umiejętności lotniczych. Zalecenia te oparte są na wieloletniej analizie wypadków paralotniowych oraz na doświadczeniach szkół, instruktorów i treningach bezpieczeństwa.

Przetłumaczone ze strony http://www.dhv.de/typo/Empfehlungen_Gleitsc.2565.0.html

Klasa DHV 1

Grupa docelowa i zalecane doświadczenia:

Dla pilotów wszystkich stopni umiejętności, od początkujących do przelotowców, szczególnie wysoki nacisk położony jest na bezpieczeństwo pasywne paralotni. Dla pilotów z nalotem rocznym mniej niż 15-20 godz. Zalecane są wyłącznie paralotnie z dopuszczeniem DHV 1.

Wymagania w normalnym locie:

Zachowania paralotni tej klasy w locie i sterowaniu ustawione są na opanowanie podstaw techniki lotu w szkoleniu podstawowym. Dla wykonywania lotów termicznych wymagane jest opanowanie aktywnych technik lotu.

Wymagania przy zaburzeniach:

Zachowanie się paralotni przy zaburzeniach nie stawia ponad przeciętnych wymagań od pilota w zakresie reakcji i wyszkolenia. Wymagane są jednak od pilota podstawowe umiejętności w zakresie zapobiegania oraz opanowania zaburzeń skrzydła.

Wymagania przy szybkim zejściu:

Bezpieczne wykonywanie wymagających manewrów takich jak np. spirala czy B-stall wymaga praktycznych umiejętności. Zleca się nabycie ich na określonym typie paralotni podczas treningu bezpieczeństwa.

Przydatność do szkolenia:

Zasadniczo nadają się do szkolenia.

Klasa DHV 1/2

Grupa docelowa i zalecane doświadczenia:

Dla pilotów latających w termice i wykonujących przeloty, którzy przez regularne wykonywanie lotów posiadają zaawansowane umiejętności w technice lotów przy nalocie rocznym 20-30 godz.

Wymagania w normalnym locie:

Zachowania paralotni tej klasy w locie i sterowaniu, z powodu częściowo krótszych dróg sterowania, mniejszego tłumienia podwinięć i wahań oraz dynamiczniejszego zachowania w zakrętach wymaga precyzyjnego i z wyczuciem sterowania oraz daleko idącego zautomatyzowania podczas aktywnego stylu latania.

Wymagania przy zaburzeniach:

Zachowanie się paralotni przy zaburzeniach stawia podniesione wymagania dla wytrenowania i szybkości reakcji pilotów. Powinni oni posiadać praktyczne umiejętności wystarczające dla zapobieżenia i opanowania gwałtownych zaburzeń, w szczególności jednostronnego i czołowego podwinięcia. Jeśli nie posiada się takich umiejętności wówczas zaleca się trening bezpieczeństwa, najlepiej na danym typie paralotni.

Wymagania przy szybkim zejściu:

Manewry w locie takie jak np. spirala czy B-stall, stawiają, z powodu wymagającego zachowania w sterowaniu, wysokie wymagania wobec pilotów. Wymagane są dobre umiejętności praktyczne tych manewrów. W innym przypadku zaleca się trening bezpieczeństwa, najlepiej na danym typie paralotni.

Przydatność do szkolenia:

Nadaje się, jeżeli producent w instrukcji fabrycznej nie wykluczył takiej możliwości.

Klasa DHV 2

Grupa docelowa i zalecane doświadczenia:

Dla pilotów zorientowanych na wyczynowe wykonywanie przelotów, którzy przez wieloletnią i regularną praktykę w locie, ok. 50 godz. rocznie oraz posiadają dobrze ugruntowane umiejętności techniki lotu.

Wymagania w normalnym locie:

Wymagające zachowania się w locie i sterowaniu paralotni tej klasy (krótkie drogi sterowania, wysoka dynamika, niskie tłumienie wahań we wszystkich osiach) wymagają intensywnego treningu technik sterowania i aktywnego latania jak również ugruntowania umiejętności technik lotu aby rozpoznać i zapobiec skłonnościom do zaburzeń skrzydła.

Wymagania przy zaburzeniach:

Zachowania tych paralotni po zaburzeniach stawia wysokie wymagania dla szybkości reakcji i wytrenowania pilota. Bezpieczne opanowanie zachowania się paralotni po zaburzeniach wymaga dużego doświadczenia praktycznego w tych stanach lotu. Jeśli nie posiada się takich umiejętności wówczas zaleca się trening bezpieczeństwa, najlepiej na danym typie paralotni.

Wymagania przy szybkim zejściu:

Zachowanie się przy takich manewrach jak np. spirala czy B-stall w tej klasie może być nieprzeciętnie wymagające i specyficzne dla danej paralotni. Dlatego pilot powinien posiadać ugruntowane umiejętności wykonywania tych manewrów. Gdy doświadczenie jest niewystarczające zaleca się trening bezpieczeństwa, najlepiej na danym typie paralotni

Przydatność do szkolenia:

Zasadniczo nie nadaje się.

Klasa DHV 2/3 i 3

Grupa docelowa i zalecane doświadczenia:

Dla pilotów z rozległym doświadczeniem w lotach ok. 75 godz. rocznie dla klasy 2-3 i ok. 100 godz. rocznie dla klasy 3, którzy chcą się realizować w przelotach sportowych.

Wymagania w normalnym locie:

Zachowania się paralotni tych klas zoptymalizowane są na wysoki wyczyn i wymagają rozległej, wieloletniej praktyki w lataniu oraz wysoko ponadprzeciętnych umiejętności z techniki lotu.

Wymagania przy zaburzeniach i przy szybkim zejściu:

Wyzwania, które stawiają te paralotnie po zaburzeniach wymagają od pilota szybkości reakcji

oraz wytrenowania w najwyższym wymiarze. Bezpieczne opanowanie ekstremalnych zachowań w locie po zaburzeniach i wymagających manewrach jak np. szybkie wytracanie wysokości, musi być, przez ciągły trening, na najwyższym poziomie. Wykluczone muszą być nawet małe błędy w reakcjach na zaburzenia skrzydła i ekstremalne stany lotu.

Przydatność do szkolenia:

Zasadniczo nie nadaje się